

Het winnende verhaal in de gedichten- en korte-verhalenwedstrijd:

Een zwerftocht langs de Blauwe Stad

Ter gelegenheid van de onlangs afgelopen Boekenweek hielden de openbare bibliotheken in de toekomstige Blauwe Stad-gemeenten Winschoten, Scheemda en Reiderland een gedichten- en korte-verhalenwedstrijd. Het thema van de wedstrijd was, hoe kon het ook anders, de Blauwe Stad. In de openbare bibliotheek van Winschoten maakte PvdA-gedeputeerde Gerard Beukema de winnaars bekend. Het winnende gedicht, getiteld 'Toekomst muziek', werd geschreven door D. van Vliet uit Delfzijl, het winnende verhaal met als titel 'Een zwerftocht langs de Blauwe Stad' kwam van de hand van mevrouw A.M. Schuitema uit Midwolda. Het winnende verhaal treft u hieronder aan, het gedicht volgt morgen.

brengen, het dorp waar mijn grootouders ooit gewoond hebben. De chauffeur brengt een geanimeerd gesprek op gang. Of meneer hier vandaan komt? Dat dacht hij al te horen, er zit geen accent in mijn Nederlands. Nooit eerder hier geweest? Dan heeft u ook geen vergelijkingsmateriaal met hoe het er hier vroeger uitzag. O, u heeft nog wel foto's, wil u echt een goed beeld hebben van vroeger dan kunt u in Midwolda een filmvoorstelling en diaprojectie zien. Ook is daar een informatiepunt waar u wandel- en fietsroutes kunt verkrijgen, trouwens, die kunt u op meerdere locaties aan de rand van de Blauwe Stad terugvinden, evenals de vele fietshuurmogelijkheden. Verder is daar een kaart waarop in beeld gebracht is welke woningen zijn verdwenen en welke veranderingen nog meer hebben plaatsgevonden. Terwijl hij zit te praten, stuurt hij zijn wagen langs een schijnbaar oneindige en overloze watervlakte, waar slechts af en toe in de verte de contouren van een huis zichtbaar zijn. Even later wijst hij me op een eilandje met daarop een prachtig huis, waar ooit een van de voortrekkers van het plan 'De Blauwe Stad' gewoond zou hebben, ene heer Beukema, destijds gedeputeerde van de Provinciale Staten. Deze man zou zich bijzonder hebben ingezet bij het overleg met de toenmalige bewoners. In de volksmond wordt dat huis dan ook consequent nog steeds 'Het Gerard Beukemahuis' genoemd.

Aangekomen bij De Schakel in Midwolda, bedank ik mijn chauffeur vriendelijk en volg zijn raad op om ter plekke eerst de inwendige mens te versterken. De zon staat inmiddels hoog aan de hemel en ik kies ervoor om mijn maaltijd op het terras te nuttigen. Op de menukaart staan veel voor mij onbekende dingen, streekgebonden

gerechten zoals stampot dreuge bonen, stampot mous met zwienhak, maar ook een Brood Blauwe Stad, Consommé Leegwater garni, enzovoorts. Het laatste heeft me nieuwsgierig gemaakt. En de ober legt me desgewenst uit dat dit een overheerlijke heldere groentesoep is, gegarneerd met toefjes Oost-Indische kers. De soep dankt zijn naam aan de man die eind vorige eeuw burgemeester van de gemeente Scheemda was en naast de uitoefening van dit beroep ook gastronomische trekjes had. Bovendien vatte deze burgervader ooit het plan op om de gehele gemeente in het voorjaar het aanzien van een bloemenzee te geven, vandaar ook zijn ludieke bijnaam van 'bollen-Jan'.

Gaandeweg krijg ik meer informatie uit de tijd van toen, maar voor ik op weg ga, neem ik de tijd om de diaprojectie te bekijken. Ik krijg een goed beeld van de negentiger jaren van de vorige eeuw, veel informatie is bijeenvergaard door ene heer J.P. Koers, die zich destijds intensief bezig hield met de historie van het Oldambt, en in het bijzonder van Midwolda. Niets staat mij meer in de weg om te beginnen met mijn tocht, en ik besluit om eerst naar het huis te gaan kijken waar mijn grootvader ooit woonde. Het blijkt niet ver van hier vandaan te zijn. Aan de Hoofdweg vind ik een oud huisje, weliswaar zo'n slordige 50 jaar geleden gedeeltelijk gerenoveerd maar ik schat dat het toch wel van omstreeks 1900 moet zijn. Het is het enige huis tegenover de kerk met de bouwstijl die overeenkomst met die op mijn foto, dus het kan niet missen. Iets later zal ik nog te weten komen dat dit heel lang geleden een woning moet zijn geweest waarin een kuiperij was gevestigd.

Het valt me mee dat ik het huis zo snel heb weten te vinden. Nu ik toch een maal deze kant

ben opgegaan besluit ik om verder te wandelen, richting Oostwold, naar verluidt is daar een strand gerealiseerd. En inderdaad is ten zuiden van de Huningaweg een schitterend strand, met uitzicht over de vroegere streek Meerland. Nu uiteraard water, toen hoogstwaarschijnlijk uitgestrekt akkers of weilanden. Dat ik niet de enige ben die hier een moment verpozing zoekt, verbaast me niet met dit prachtige weer. Als ik even languit ga liggen betrap ik me er later op dat ik toch even moet hebben geslapen. Het verbaast me niets want het was ook vroeg op vanmorgen. Het wordt tijd om zo zoetjes aan een verblijf voor de nacht te regelen en die kant alvast op te gaan.

De volgende dag volg ik het advies op om langs het zeer oude Midwolder bos naar het zuiden te gaan. Hoewel het de naam bos draagt, is het eigenlijk een landschapspark, door de tijd zo gevormd door het beheer hiervan over te laten aan Konikspaanen, ooit ingevoerd uit Polen. Ik realiseer me hoe goed ik er aan gedaan heb om gisteren een enkele reis te nemen, want ik zou werkelijk niet veel hebben kunnen bekijken in een dag. Het is een schitterend pad, de Turflaan, dicht langs het bos met aan een zijde een ruim uitzicht over de velden. Daarachter werpt de zon haar vroege veelbelovende licht over het water van de Blauwe Stad. De wijdsse vergezichten en verre horizonnen zijn in deze regio behouden gebleven. Ook zie ik als een gedenksnaald nog een flair-toren van de NAM uit het landschap omhoogrijzen, ten teken dat hier ooit een gaswinlocatie was.

Luisterend naar de stilte, die slechts wordt onderbroken door het gezang van de vroege vogels kom ik op een viersprong. Ik kies ervoor om linksaf te slaan en op een gegeven moment van de weg af, het 'Jan Pieter Koerspad' te nemen. Zo kom ik uiteindelijk terecht bij een ander water, een natuurreservaat overgaand in een recreatieplas, genaamd, hoe kan het ook anders, de 'Midwolmer Plas', en ik vraag me af of mijn grootvader hier vroeger ooit zal hebben gewoond. Ik kan het niet meer achterhalen. Weer terug op de verharde weg maak ik gebruik van het openbaar vervoer, dat me naar Winschoten brengt, van daaruit zal ik vandaag een andere route kiezen langs de mooie plekjes van De Blauwe Stad. Bij het centrale informatiepunt valt mijn oog op een fraai gedenkteken met daaronder een gedicht:

'Ooit werd hier het land ontgonnen, streed men de bittere harde strijd; leek tevergeefs de noeste vlijt van arbeiders in een lang vervlogen tijd. De plannen voor een Blauwe Stad, noemde men eerst onbezonnen, zie echter hoe men thans gedijt'.

En ik bedenk hoe dit geringe aantal zinnen kernachtig moet weergeven wat hier in het verleden gespeeld heeft, maar ook, dat dit stuk Oost-Groningen zeker de moeite van het bekijken waard is, hetgeen ik vandaag opnieuw zal doen.

A.M.Schuitema, Midwolda.

◀ De winnares van de verhalenwedstrijd over de De Blauwe Stad, mevrouw Schuitema uit Midwolda.

Foto: Harry Tielman

49 31-3 98